

LI MARVIN

grubijan od stila

U posljednjoj sekvenci Oldričevog »Voza za dvije bitange« veliki Broj Jedan (Marvin) doviknuće sa krova teretnog vagona bandoglavom žuto-kljuncu Kitu Karadinu: »Jak si momče, samo nemaš stila!« »Velika njuška« Holivuda, čovjek sa lutajuće zvijezde-Li Marvin, i te kako ga je imao.

On nikada nije držao žene u zagrljaju kao Klerk Gebl, niti je hodao »onako« kao Džon Vejn, ali bio je »tip«. Malo zamišljeni, svjetlokosi kauboj čeličnih pesnica bio je, tamo negdje šezdesetih godina, sinonim pravog muškarca. Grubijan od stila!

Vrijeme Li Marvina (1924-1987) je počelo kada je prešao četrdesetu godinu života, kada mu je kosa osijedila i kada je počeo da glumi sve same negativce — od džeparoša i lopova do notornih siledžija i ubica. U Fric Langovom »Bijesu« (1954) pljusnuo je šoljicu vrele kafe u lice Silviji Sidni i onda nastavio u tom pravcu, specijalizujući se za role tvrdokornih gubitnika, posljednjih probisvjeta, pijanaca i okorjelih grubijana.

Samo čovjek od najviše klase mogao je onako hladnokrvno ubiti svog budućeg predsjednika, kako je to u Don Zigelovim »Ubicama« učinio Li Marvin, »ohladivši« RONALDA REGANA. Ali, ni to mu nije bilo dovoljno. U istoj sekvenci, vjerovatno već mrtav, »upucava« i prirodnu ljepotu zvanu »najduže noge« Holivuda — ENDŽI DIKINSON.

Filmovi kao što su »Point Blank«, »Profesionalec«, »Dvanaest žigosanih« samo su učvrstili njegov ugled filmskog grubijana hladne nezainteresovanosti i podrugljive nadmoći. Usput, svojim promuklim glasom uspio je da otpjeva svjetski hit »Zvijezda lutalica«, zbog kojeg je Frenk Sinatra naprosto »izludio«. Da ne bi »Frenki-boja« ostavio bez posla, Marvin više nikada nije zapjevao pred mikrofonom, ali je zato 1968. godine osvojio »Oskara«, u western-parodiji »Ket Balu«. Primajući nagradu, rekao je: »Za polovinu nagrade zaslužan je konj kojeg sam jahao«.

Bojan BOSILJČIĆ